

მაგრამ ამით არ დაკმაყოფილდა
ხალხი. მხლა მეორე შეკოლის „შა-
გირდებმაც ისალმრთოვეს, — ეხლაც
მოუკიდა ცოტა წევიძა. შიგარდა საქე
ისევ საღმრთოვებზეც: თუ ეს არის—
წევიძაც არის, თუ არა და—არც ისა.
ამისათვის მიჰყევს ხელი სხვებმაც:
ჯერ შეიკრიბნენ ერთი საბლალობაზ
ნო მლეოლები, გამოილეს ფულები,
პურ-ლეინო და ერთ დიდ მინდორში
დასხდნენ. პარაკლისზეც იღვნენ, წა-
მოვიდა წევმა გიჟვით. მოვერა ალ-
ტაცებაში დალონებული ხალხი; მა-
გრამ თურქებ „პირს იბანს მზე!“ $\frac{1}{4}$
საათსა იწვიმა, „დაიბანა პირი, შეი-
წმინდა პირსახოცით, წაიცხო ფერ-
უმარილი და მიიღო წინანდური მხი-
არული სახე!...“

მოვიდა „ოჩერეზი“ მოვაჭრეებზე-
დაც. მოგეცათ ღვთის წყალობა, ამათ
თავი ისახელეს! შეუჩიდნენ კარგა
ბლომათ ქართველ—სომხები, დასხ-
ლნენ ერთ ნასომხას ეკვლების არე-
მარეში და „ჰერი“ ბიჭი! ჰაიგილი,
ქული ჭერში! პასური ღეინის ჭირი-
შე!“ ზალაუსვეს და გადაუსვეს, ღრო-
ების გატარებაზედ აბა რა გითხრათ,—
თქვენც იცით ვაჭარი ხალხის დარ-
ღიმანლული ქეიფი. ზურნა არ ჰყავ-
დათ, „ბუზიკა არ ჰქონდათ, ბაიათე-
ბი ვერ შამოსძახეს; ბოლოს ლან-
ძლეა-გინება არ მოუკიდათ!.. მოთი
სიტყვით, ქალაქის ჯეელების ყაიდა-
ზედ წაიყვანეს საქმე... ისეთი წვიმა
მოვიდა, ისეთი წვიმა მოვადა ამათ
საღმოოზედ, რო ჰა! ორი დღე სულ
განუწყვატლივ ასხა. მაგრამ ეს არა-
ფერი! ტიდე უყურეთ უხლა. მრი-
დლის წვიმა გაუმიაძლარი მიწა ძლიერ
დასველა. ისევ სიცხეები. პარველად
გამარჯვებულები კიდევ შეუდგნენ
მეორე საღმოოთს ესევე ვაჭრები. გა-
ივლეს თუ არა დღეს გულში ხეა-
ლის საღილი, გამოკქანდა წვიმა და
მეორე დილამდი გასტანა. მოვიდა
საღილობაც, ე. ი. თორმეტი საათი.
საღილი გამართეს ვენახში, „აბანო-
ზეს“ (კაკალია) მირში. როგორც

ମନୋବାହିନୀ କୋରିପାଇଲା, ତୁମ୍ଭୁଙ୍ଗିଲା ଫ୍ରେଡିଆ
ଓ କିନ୍ତୁଲାଦ ଫ୍ରେଡିଆ ଓ ଫ୍ରେଡିଆ „ତାଙ୍କୁ
ଲାଭି ଏହି ଦ୍ୱାରାବେ!“ କାନ୍ଧରୁକୁ ନ୍ୟାନ
ଗାଢାନାକିର୍ତ୍ତନ୍ତେ, ଓ କିମ୍ବାର୍ଥମ୍ଭିରୁଗିରିବି
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚତାମିଳିଶ୍ଵରାଦ. ମାର୍କ୍ସା କଣ୍ଠରେ ଦିନ୍ଦି
ନିଜେକୁ ଫ୍ରେଡିଆମ୍ଭି, ଦୂରରେ, କାନ୍ଧରୁ ତାଙ୍କୁ
„ଦୁଃଖବି ଆରୀଯା“, ମନ୍ଦିରରେତାତ ଝରିପା
ଲାବାରୀକ୍ଷା, ଲାନ୍ଧିଲ୍ଲାଙ୍କା, „ଦୁଃଖ-ଦୁଃଖାଲାଙ୍କା“,
ଦୁଃଖ-ଦୁଃଖାଲାଙ୍କା ଓ ଦୁଃଖାଲାଙ୍କା... ପିତ୍ତୁଙ୍କ
ମା ମେହିର୍ଗ ଦ୍ରବ୍ୟମଳେ.

მას აქეთ არის ისევ სიცხეები. სა-
ღმრთო კუკელაძ მოათავა, გამწორება
აღარ შეიძლება, მაშ რაღა ეშველე
ბა უწევიმობას! მრთი ლონის-ძიებაღა
დარჩა, თუ უშველის ისევ ისა: ორი
სამი კაცი გაგზავნეს „იაკობის წყლის“

ମହୁରାତ୍ମାଙ୍କାର୍. ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିନାତ ମହୁର୍ବୟଲୋକ
ଫର୍ରାକ୍ସ ଇନ୍ଡିଆ ମହାରାଜା ପିଲ୍. ପିଲ୍ଲାଙ୍କ
ଯକ୍କଳ୍ପଶାଖା ଓ „ନମଦ୍ରିଗିଲାତ ମହାରା
ପିଲ୍ଲାଙ୍କାର୍: ଫର୍ରାକ୍ସାରାନ!...“

მოდი აქ ნება მომეცით ერთი ში
ზიყულების ახირებული „პრაზნიკებია“
გადამდოთ. მრთი მხრით საკვირველი
არის და მეორე მხრით სამწუხარო
ამათი უთავბოლო უქმები. საკვირ-
ველი ის არის, რომ რაც დაწესებუ-
ლი. უქმებია, როგორც მაგ. კვირა
დღე, იმას კი ორ უქმობენ რიგიანათ;
უკაცრავად პასუხია, „ფქხებზედ ჰკა-
დია“ ზოგიერთებს კვირა დღე; — სამ-
წუხარო კი ის არის, ტყე ლა უბრა-
ლოთ ისეთ დღეებს უქმობენ და
ჰკარგამენ, რომლებიც მიღიონ ათ
ლირს. კვირასა და საუფლო დღესას-
წაულთ გარდა, აქ უქმობენ შემდეგ
დღეებს: მრამოცობას, სამებობას,
ყოვლად - შმინდობას, ლეიის-მშობ-
ლობას, ძელი-ცხოვლობას, სევტი-
ცხოვლობას, ამაღლებას, კვირაცხო-
ვლობას, ძვირიკობას, ზოორგობას, ნა-
ნაობას, მთავარ-ანგელოზობას, ზოუ-
ლრობას, უანგელობას, ზომართობას,
ძაეთობას; წმ. სტეფანობას, მარიამო-
ბას, მლიანობას, ნათლიის-მცემლობას
ბარბარობას, დაიით გარეჯობას, მა-
რინებობას, ბლავერდობას, ზევაზობას
პეტრე-ვალობას, და სხ. და სხ. ეინ
ჩამოთვლის!

მს დღეობები ყოველს სო
ფერში, კი არ იციან ერთბაშათ, —
თვითოვულმა სოფელმა სხვა და სხვა
ამათგანი. მს არაფერი, ეს კიდე უქ
მებათ ითვლება, რაღანაც მოწამეე
ბის დღეებია. მაგრამ ახილებული უქ
მებები შეძლება, რომლებსც დიდი
კრძალვით ინახვენ: უქმები: სიტ
ყის, როჯის, თეგის, ჩიტის (ჩიტ
ფაფას გაუკეთებენ და ღობეზედ შე
მოდგმენ, კითომ ყანას აღარ დაგე
ჭამსო), ქალის უქმებ, მცურლის უქმებ
ზვალვის, ქერის (სინამ ქერი განკ
რებოდეს, კეირაში ერთ დღეს, ამ
შაბათს, ინახვენ, უქმობდენ), შუა მარ
ხეის უქმე (ამ დღეს რასაც გაკეთებ
შუა გაეყოფა: ფრჩხილი რომ მო
ჭრა, თითო რად გაგეყოფა), ოთხ
შაბათის უქმე დღდ მარხეაში, ნებ
მახაობა, ჩრჩილის (რომ არ გა
ფუჭოს ლოგინი, თუ სხვა რამე), ნ
ცრის და თვალის უქმები, შაბათო
ბით შკედრის სულის უქმე და სხვ
ათასნაირი, რომლის ჩამოთვლა არ
კი შეიძლება.

*) „დროება“, №№ 52. და 53

მეროპიული, აზიული, ქართული, მეორე დედაქაცა, ჩემ გმიშვილებს
ნოღური, კალმიკური, რუსული, ხერ-
ძეზული—ყველა ეს ერთმანერთში
არეული სახლის მოწყობილობაში,
თუ ტანისმოსში, თუ სტუმრობაში
და დღესასწულობაში, თუ სხვა ჩევ-
ულებაში, თუ ენაში, და ყველა ამ
მხარეებში აქაური ქართველი ჭარ-
მიადგენს სამწუხაო სახეს.

მეორე დედაქაცა, ჩემ გმიშვილებს
სახლში ზაპრეზჩინი ვქმნა ქართული
არა თქვანო, ამიტომ ჩემმა, ყველვი-
ლებმა სუყველაშ იცან რუსული
რაზღვეორიტიო...“ ასლა თქვენ
ნახეთ, თუ რა ნაირი „რაზღვეორი“
იცის იმან!؟ და მისი შვილები ხომ
უფრო ლაპარაკობენ რუსულს!

საზოგადოთ აქაური ქართველების

შე ამ საგნებზედ არაფერს ვიტუვი, ბიჭები და ქალები იყოფებიან ორად, რადგანაც მათზედ „დროებაში“ ბევ- თანხმად მისა, თუ რა ნაირი პედა- რჯერ იყო ლაპარაკი, მაგრამ არ შე- ლილიური სიტუაცია აქეთ იმათ დედ- მიძლიან აქ ორიოდეს სიტუაცია საშმა- მაშას და სახლობას მიღებული. შეუროვნებელი მიზანი და უფრო „განათ-

თუმცა ამ საგანგელოვან ბეჭედზე ლეიტულს" (თქვე: უგუნურს) სახლო-
იყო საუბარი გაზეთში, მაგრამ ეს ბაზი სრულებით იღკრძალული აქვთ
საგანი ჩევნ დროში და ჩევნი შეო- ქართული ლაპარაკი, და ამიტომ ამი-
ლისთვის და ცხოვრებისთვეს, ჩევნი სთანა სახლში დაბადებულმა ბავშ-
ხალხისთვის იმისთანა მოვლინებას ეებმა სრულებით არ იციან ქართუ-
ლა საჭიროებას შეაღენს, რომ სა- ლი, ლაპარაკობენ რუსულად და რო-
ჭაროა ამაზე უფრო ზევრჯერ, უფ- გორ—ზემოთა ესთქვა.

სქურ სახლობებში ქართული და
რუსული ენა ერთმანეთშია არეული,
ასე რომ ლაპარაკში ხან ერთიდამ
იტყვიან და ხან მეორედამ, როგორც
თვე ლისის და სხვა ქალაქების არის-
ტოკრატების სახლობებში; მაგრამ
ამას აქ უფრო საზარელი სახე აქვს.
ვიჟინ ეულობ, რომ ამგევარად არე-
ულ ენაში ერთი მათგანი სრულიად
დაიკარგოს და ერთმა მიიღოს, მარ-
ტოკა ერთმა უფლება, ხმარება და
მოვნიჭოს ხლაკებს ის ბეჭნერება,
რომელიც დახატა ერთმა ლიტერა-
ტურულმა მწირმა ერთს, საუბრელუ-
როთ, სმაზრო გაზეთში, (თუ ცა ეს

საგანი და ამ გეარი მსჯელობა წმი-
ლა სატახტოა, სატახტო პრესის-
თანხმა, და ამიტომ ტუფილად სწყე-
ვლის და ჰქოლავს ეს გაკრეჭალი
ლიტერატურის ბერი მას, ე. ი. გარ-
ევნილ სატახტო მწერლობას).

ზოგ სახლობდებში აქ ყაზვილს,
ჩიგილ ყმაწვილს ქართულს არ აგო-
ნებენ, დედა იმას ძლიერ ინახავს
ქართული ლაპარაკისაგან და ეუბნე-
ბა ნანას „ორჩხო ენაზეთ. მ გრამ თვით

მამაში გასაკეირცველი არაუკრი ა-
არის, თუ მკითხველი შაისმენს, რო-
მეორე კატელორიის, „გაუნათლები-
ლი“ მშობლების სისტემა სჯობი
თუმცა იმასაცა აქვს საძაგელი და საგ-
ნებელი მხარეები, ამ „განათლებუ-
ლებისას.“ მსენი ქართულად ელ-პ-
რაკებიან და ქართულად ზღაპან, თუ
მცა აქაც ერევა ბევრი უცხო ენ-
საუცხოდურით, ესენი თან და-თან ბა-
ის და მიყოლას იწყობენ.

და და ყველა სახლობაში საშინე-
ლი ენით ლაპარაკობდენ, იმთი ენა
წმიდა რუსული კი არ არის, ნოღურ-
კალმიკურ—სომხურ — ქართულ—
რუსულია. აი ამ გეარი წამხდარი
რუსული ენით ეჩიჩინ ებიან და ამ
ჩიჩინში ბაგში ამოიტყობს ენას.

ახლა თქვენ იფიქრეთ, თუ რანა-
ისი ენით ლაპარაკობს ის, თუ რა
ნაირი ენა შეწოვა მან დედის ძეძუს-
თან და შეიძულდა თავის ბუნებას-
თან! „მა, ეუბნებოდა ერთი აქტური
მდიდრო ქართველის ცოლი, თამამად,
დიდგულათ და ამპარტეანად, თით-
ქო დიდი გამოკველვეა რამ მოახდინა,
და არა საზარელი საქმეო,— ქა, ეუ-
ბნებოდა ეს ღირსეული ქალბატონი
ცოდნელობით მშობლები ხდები
უნთავრეს მიზეზათ თავის შეილებ
მომავალ უბედულებაში, მაგრამ
იმოტყნად დაჩტებუნებული ეარ მა
მეტებული მკითხველების მხრით
საგნის გაგებაში, რომ არ ერაც ს
ჭიროთ ამ ფაქტების მოყვანას. ამ
თანავე კორრეციონებული ციაც საში-
ლათ გაჭიმა, მიიღო არა კორრეცი-
ციონტული ხასიათი.

ზემოთ ნათქეამიდამ მყითხველი
ხედავს, რომ იმ აზრიდამ, რაც მე
ეთქვი ერთ წინა კორპუსსადენ ცია
ში—ვითომ მოზღოველი ქართველი
ცხოვრების გაგება მყითხველისთვის
არაფერს სასარგებლოს და სანუგე
შოს არ წარმოადგენსო—მარტო მე
ორე ნახევარი არის მართალი. მაა
თ ცხოვრების გაგება სანუგეშო ძ
არ არის, მაგრამ სასარგებლო კა.

ଶ୍ରୀକୃତି

პიევის გაზეთი „მიეკლიანინი“ გვა-
ცნობებს, რომ წელს 1 აპრილიდამ
ლიდალი ყარავანი ნოდის ჩერნი-
გლევის გუბერნიიდამ; ძალიან ბევ-
რი გამოეგზავრნენ პეკინისკენ და
თითქვის ყველა მდგრად უბანისა და
შევი ზღვის ნაპირებზე აპირებენ და-
სახლებასაო.

* * *

მკითხველმა იცის, რომ წელს, შე-
მოდვობაზე, ორივნ ტალისტების კონ-
კრიტიკა იქნება პეტერბურგში, რომ
ამ ქალაქში შეიკრიბებიან ღმოსავ-
ლეთ ხალხების ისტორიისა, ლიტე-
რატურისა და ენების მცირენე პირ-
ბი და ამ ქვეყნების შესხებ სხვა და-
სხვა სამეცნიერო საგნგბზე მოილა-
პარაკებენ. მ ზეთი „ციმბირი“ ამ-
ბობს, რომ ჩვენს, ე. ი. ციმბირელ
მეცნიერებს განხრახვა აქვთ მხურგა-
ლე მონაწილეობა მიღლონ ამ კონ-
კრიტში; რადგან ეს პარელი კონ-
კრიტიკა იქნება, რომელშაც ამათ
მონაწილეობა მიუღიათ, ამის გამო
თვეი უნდათ გამოიჩინონ და ქვეყ-
ნას გააკონონ ციმბირის ხალხების
მდგომარეობა და ისტორიული ცხო-
კრება.

* *

შეღაეს სემიპალატინსკში ორს
სხვა და სხვა სახელის ბატალიონს
'შუ, სამარელი ჩხუბი მოსულა; რო-
გორც ყოველთვის, აქ ც უბრალო
მზეზით ამტყარა უკვაყოფილება:
ჯერ ამ ორი ბატალიონის ორ სალ-
დოს მოსვლიათ ჩხუბი; მერე თი-
თოვეულს თავ თავის ამხანაგები დახ-
მარებიან და ბოლოს ისე გაცხრე-
ბულა საქმე, რომ ხიშტებით ჩასუ-
ლან ერთმანეთში. პფილრებს ჯერ
სიტყვით ნორმებით მოჩხუბრების
გაშეელება და რომ უნახავთ, რომ
იმათ კაცი არ უჯერებდა; ყაზახი-რუ-
სები გამოიყენათ ყაზარმებიდან
და მათრახით ძოიდის გაუშორინათ.

ბრძოლის ველზე რამდენიმე მკვდარი და მძიმედ დაჭრილი სალდათი დარჩა არიე მხრით. ვიცხელი გამოძიება ამაზე დანიშნული.

ԱՐԵՎ ՈՒՂԲԵՐԸ

სულ ოთხი მინიტრის საქმე ყოფილა: სიმხედრო საქმეების — პულინ-ავინი-ფაშის, დაღი ვეზირის მექმედ რიცდვში-ფაშის, მიზდაღ-ფაშისა და შეიძ-ულ-ისლამ ხაირულა-ეჭერდისა. ამათის განკარგულებით 17 (29) მაისს ხონთქრის სასახლე დოლმა-ბახჩე ჯარებით შეუკრავთ. დენერალ რედიფ-ფაშასთვის მიუნდებათ პლულ-აზისისთვის გამოცხადება, რომ ხალ-ნი თხოულობსო, რომ ტახტიდამ გა-დადგეო.. მაზეზად ეს წარულდინა თურქე, რომ მ მალეთი ლუპა, და ხონთქარი თანახმა არ არის, საჭარო

არ დაუმტკიცებია რადგან „შიცვალე-
ბული ბპლულ-პზისი არ სწყალობდა
იმას და შემთხვევას არ აძლევდა, რომ
თავი გამოიხინა. „
— შმთავრესი მინისტრები ახლან დე-
ლი ხონთქრისა: მიცდად-ფაშა მალილ-
შერიზ-ფაშა და საღიკ-ფაშა სამიცე
იმ პარტიას ეჯუთვნიან, რომელსაც
„ახლგაზდა რსმალეთის“ პარტიას
ეძახიან და რომელიც თხოულობს,
რომ მმართებლობაშ ევროპიული წე-
სები შემოიღოს რსმალეთის სახელ-
მწიფო წყობილებაში.

სერბია. სერბიის მთავრობამ შე-
უთვალია მსმალეთისას, რომის მხო-
ლოთ იმისთვის იარაღდება, რომ თა-
ვის სახელმწიფო დაიცეს, ვინიცა-
ბაა მკროპაში ომიანობა რომ ატყ-
დეს; ჩეენ სრულებით არა გვაქვს
განზრახვა, რომ მსმალეთს დავე-
ცეთო. აშასთანავე სერბიის მმართე-
ბლობა აცნობებს სტამბოლისას, რომ
ჩეენ გამოვეზავნით რამდენსამე წარ-
ჩინებულ პარს, რომელნიც ჩეენსა
და თქვენს სახელმწიფოებს შუა ერ-
თშანეთის დამოკიდებულებაზე უფრო
დაწერილებით მოგელაპარაკებიანო.

ԱՅԾՆԿՈՅ

ՅԱԽՈՈՍ ԸՅՈՒԵ-ԺՅՈՒՑ
ՅՈՒՅԵՑՅՈՒԵ ՅՈՒՅԵՑՅՈՒԵ

Յահովիս մռնաւրդի, զօտահպա պ
բյուն Շըոլդա Ոյցիկովստա, արև ձա
ջայն քծուլո ԽII սայշունեթօ թէց
Ցոռարցօնա ձա ասլունուս Բուսօնա թէց
Եամարուսացան, եցուծասա Ռոնա Արգուա
նուս թօննարուսսա, սամերդուու կըրմու

ხერთვისისა; მანლობელთ იზოდებს
ცახისა.

მონასტერისა ამას შენჯ თარისან 365
სენაკინი, გამოკვეთილნი განსაციიფ-
რებელის შრომით შედაღის კლდისა-
გან. სენაკთა ამათ აქეს სახელშოდე-
ბანი: რომელსამე ეწოდების სამსა-
ჯულო, რომელსამე სამდივნო, რო-
მელსამე სალხინო, რომელსამე სა-
ლოცველნი და რომელსამე სასტუმ-
რო; ამავე კლდეში თვით ეკატლესია-
ცა ლეთის-მშობლისა საკმაოდ ერცე-
ლი, არს გამოკვეთილ კლდისაგან
თვინიერ სამხრეთის კერძოსი, რომე-
ლიცა არს მიშენ ებულ თლილის ქვეთ.
ამა ეკატლესიას შინა სამკერთლო და
სამართლო არა არ დაითვარის

დასალორო არიათ გამოკვეთილიში.
დასაცლეთის მხრით არს დამყარე-
ბულ ეკვლესია წმინდათა თავთა მო-
ციქულთა პტოლესი და პავლესი
კლდეში გამოკვეთილი.—მუნევ იცს
ნაბიჯზედ არს აღმოკვეთილი შიგნით
კლდეში აუზი, საღაცა იპოვების დაუ-
წყევეტელი წყარო, საკმაოა არა თუ
ძმათვეის მონასტრისათა, არამედ მოო-
ცველთათვისცა, რომელნიცა მჩა-
ვალ რაცხველად მოიწევიან უმეტეს
ტაძრის დღესასწაულში 15-ს აგვის-
ტოს ყოველწლივ. წყარო ეს არა
შემცირდების, უკეთუმცა მიიღონ სა-
კმაოდ ათასთა ჰირთა, არამედ არს
ერთსა და მასევ მდგომარეობაში, არა
ჰქინის მისი არცა გამოსავალი და არ-
ცა განსავალი, არამედ სდგას ვითარ-
ცა წყარო სიღროამისა, რომელსა
მოხუცნი უწოდებენ „ცრემლის-წყა-
როდ“, გემოვანი და საამო. პავე
მონასტერში მესამე ეტაჟაში არს მა-
რანი თამაზ დედოფლისა, რომელ-
შიაც დღემდინ დაცულ არიან ცხრა
ჭურნი საკმაოდ დიდნი და მტკიცედ
ჩატრიული კლდეში.

შფალო რედაქტორი! ვიცი ამ
უნდო აღწერაზედ არ განპკუირდებით,
მარა ჩემი ჰაზრი ეს არს, მე ხშირად
მსმენის მემამულთა ჩემთაგან: რომ
გზა იპოებოდეს მისასვლელი ვარძი-
სს მონასტრისადმით, დიდის კმაყო-
ფილებით ვიხილავთა ძველსა მას
წმიდასა სავან ესა ზემო-მართლისასა;
XVII საუკუნეში მტერთაგან მოო-
ხებულს და აწ მცირედ აღდგინე-
ბულსა, რომლისადმიცა გზა და ხი-
დი არტანის მდინარეზედ შე-
წევნითა მთავრობისა, ქრისტიანე-
თა და მეზობელთა მ.ხმადიანთაგან-
ცა გაკეთდა ესრედ, რომელ მახლო-
ბელად მონასტრისა შეიძლება მისვ-
ლა თავისუფლად არათუ ცხენითა,
რამ არ არ არ არ

სელოვნებისა გამო.
ახალცხე, 29 მაისს
დეკანზი გიორგი გ. მრეველიძე.

